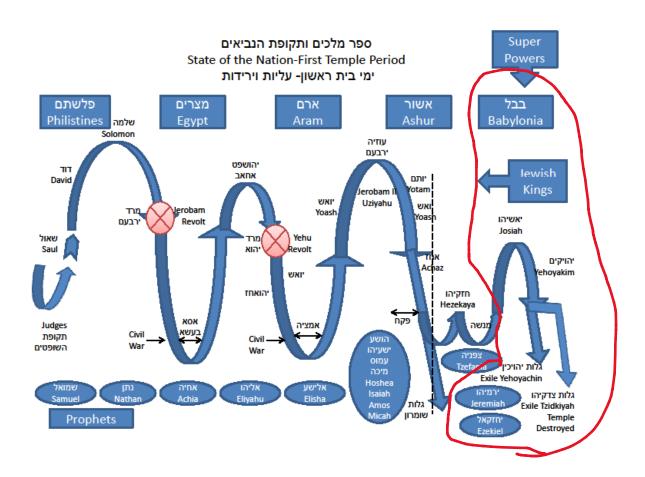
The Early Prophets - One Book, One Theme - class #48 The reason for the destruction of the First Temple According to Sefer Melachim - Part Two

Source sheet for TIM shiur by Menachem Leibtag/

Introduction -

Last week's shiur focused on the destruction caused by the Assyrian conquest (Sancheriv). Today's second shiur will focus on the cause for the final destruction of the First Temple, caused by the Babylonian conquest (Nebuchadnezar).

I. Review of the time period of approx 400 years of Sefer Melachim Highlighting the disastrous results of a 'split Kingdom' Note how unity leads to political strength & visa versa:

II. The reason for God sending Ashur / Isaiah chapter 10

- . א הוֹי הַחֹקְקִים, חִקְקִים, חִקְקִים עָמָל כָּתֵּבוּ Woe unto them that decree unrighteous decrees, and to the writers that write iniquity;
 - ב להַטות מִדִּין, דַלִּים, וְלְגָזֹל, מִשְׁפַּט עֲנְיֵי עֲמִי--להיות אַלמַנוֹת שׁלַלָם, ואת-יתוֹמִים יַבֹּזּוּ.
 - ג וּמַה-תַּעשׁוּ לִיוֹם פָּקדָה, וּלְשׁוֹאַה מִמֵּרְחַק תַבוא: עַל-מִי תָּנוֹסוּ לְעֵזְרָה, וְאָנָה תַעַזְבוּ
 - כָּבוֹדָכֶם.
 - ד בּּלְתִּי כָרַע תַּחַת אַסִּיר, וְתַחַת הַרוּגִים יִפֹּלוּ; בָּכַל-זאֹת לֹא-שָׁב אַפּוֹ, וְעוֹד יַדוֹ נְטוּיַה. {פּ
 - hand as a staff is Mine indignation! וּמַטֵּה-הוּא בְיַדַם, זַעְמִי.
- בגוי חַנֶּף אָשָלְחָנוּ, וְעַל-עַם עַבְרַתִּי אֵצַוֵנּוּ ---לשלל שַלַל וַלָבז בַּז, וּלְשוֹמוֹ מַרְמַס כָּחֹמֵר חוּצוֹת.
 - ז <mark>וָהוּא לֹא-כָן יִדָּמֶה</mark>, וּלְבַבוֹ לֹא-כֵן יַחְשֹׁב: כִּי להשמיד בלבבו, ולהכרית גוים לא מעט.
 - ָח כִּי, יאמַר: הַלֹּא שָׂרֵי יַחַדַּו, מַלַכִּים.
 - ָט הַלֹּא כָּכַרְכָּמִישׁ, כַּלְנוֹ: אָם-לֹא כָאַרְפַּד חֲמָת, אָם-לֹא כָדַמֵּשֵׂק שֹׁמַרוֹן....
 - יא הַלֹּא, כַּאֲשֵׁר עָשִׂיתִי לְשֹׁמְרוֹן--וְלֵאֱלִילֵיהַ: כַּן אעשה לירוּשָלַם, ולַעצַבּיהַ. {פ}
- יב <mark>וָהַיַה, כִּי-יָבַצַע אֱדֹנַי אֶת-כַּל-מַעשֵהוּ, בְּהַר</mark> ציון, ובירוּשַלַם--אָפָּקד, עַל-פָּרִי-גֹדֵל לְבַב מֵלֵךְ-ָאַ**שוּר**ָ, וְעַל-תִּפָאֵרֶת, רוּם עֵינַיו.
- יג כִּי אָמַר, בָּכֹחַ יָדִי עָשִּׂיתִי, וּבַחַכְמַתִי, כִּי נָבְנוֹתִי; וָאַסִיר גָבוּלת עַמִּים, ועתידתיהם (וַעַתוּדתֵיהַם) שושתי, ואוריד כַּאבּיר, יושבים.
 - יד וַתִּמצָא כַקּן יַדִי, לחֵיל הַעַמִּים, וכאסף בִּיצִים עזבות, כָּל-הָאָרֶץ אֲנִי אָסָפְתִּי; וְלֹא הָיָה נֹדֵד כָּנָף, וּפֹצֵה פַה
 - ָטוֹ הַיִּתְפָּאֵר, הַגַּרְזֵן, עַל, הַחֹצֵב בּוֹ: אָם-יִתְגַדֵּל ָהַמַּשּׂוֹר, עַל-מִנִיפּוֹ, כְּהָנִיף שֵׁבֶט וָאֵת-מִרִימָיו, כּהַרים מַטה לֹא-עַץ. {פּ}

- 2 To turn aside the needy from judgment, and to take away the right of the poor of My people, that widows may be their spoil, and that they may make the fatherless their prey!
- 3 And what will ye do in the day of visitation, and in the ruin which shall come from far? To whom will ye flee for help? And where will ye leave your
- 4 They can do nought except crouch under the captives, and fall under the slain. For all this His anger is not turned away, but His hand is stretched out still. {P}
- 5 O Asshur, the rod of Mine anger, in whose
- 6 I do send him against an ungodly nation, and against the people of My wrath do I give him a charge, to take the spoil, and to take the prey, and to tread them down like the mire of the
- 7 Howbeit he meaneth not so, neither doth his heart think so; but it is in his heart to destroy, and to cut off nations not a few.
- 8 For he saith: 'Are not my princes all of them
- 9 Is not Calno as Carchemish? Is not Hamath as Arpad? Is not Samaria as Damascus?
- 11 Shall I not, as I have done unto Samaria and her idols, so do to Jerusalem and her idols?' {P}
- 12 Wherefore it shall come to pass, that when the Lord hath performed His whole work upon mount Zion and on Jerusalem, I will punish the fruit of the arrogant heart of the king of Assyria, and the glory of his haughty looks.
- 13 For he hath said: by the strength of my hand I have done it, and by my wisdom, for I am prudent; in that I have removed the bounds of the peoples, and have robbed their treasures, and have brought down as one mighty the inhabitants:
- 14 And my hand hath found as a nest the riches of the peoples; and as one gathereth eggs that are forsaken, have I gathered all the earth; and there was none that moved the wing, or that ַחְצַפְצֵחְ. opened the mouth, or chirped.
 - 15 Should the axe boast itself against him that heweth therewith? Should the saw magnify itself against him that moveth it? as if a rod should move them that lift it up, or as if a staff should lift up him that is not wood. {P}

III. The source in Yirmiyahu 25 for why he chose Bavel

א הַדָּבָר אֲשֶׁר-הָיָה עַל-יִרְמְיָהוּ, עַל-כָּל-עַם יְהוּדָה, בַּשָּׁנָה הָרְבִעִית, לִיהוֹיָקִים בֶּן-יאֹשִׁיָהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה: הִיא, הַשָּׁנָה הָרָאשׁׁנִית, לִנְבוּכִדְרֶאצַר, מֶלֶךְ בָּבֶל.

ב אֲשֶׁר דִּבֶּר יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא, עַל-כָּל-עַם יְהוּדָה, וְאֵל כָּל-יֹשָׁבֵי יִרוּשָׁלַם, לֵאמֹר.

ג מִן-שְׁלשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה לְיאׁשִּיָּהוּ בֶּן-אָמוֹן מֶלֶךְ יְהוּדָּה וְעַד הַיּוֹם הַזֶּה, <mark>זֶה שָׁלשׁ וְעֶשְׂרִים שָׁנָה,</mark> הָיָה דְבַר-יְהוָה, אֵלִי; וְאֲדַבֵּר אֲלֵיכֶם אַשְׁכֵּים וְדַבֵּר, וְלֹא שְׁמַעְתֶּם.

ד וְשָׁלַח יְהוָה אֲלֵיכֶם אֶת-כָּל-עֲבָדָיו הַנְּבִאִים, הַשְׁכֵּם וְשָׁלֹחַ--וְלֹא שְׁמַעְתֶּם; וְלֹא-הִטִּיתֶם אֶת-אָזְנְכֶם, לִשְׁמֹעַ.

ה לֵאמֹר, שׁוּבוּ-נָא אִישׁ מִדַּרְכּוֹ הָרֶעָה וּמֵּרֹעַ מַעַלְלֵיכֶם, וּשְׁבוּ עַל-הָאָדָמָה, אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה לַכָם וּלָאָבוֹתֵיכֵם--לִמִן-עוֹלֶם, וְעַד-עוֹלָם... 1 The word that came to Jeremiah concerning all the people of Judah in the fourth year of Jehoiakim the son of Josiah, king of Judah, that was the first year of Nebuchadrezzar king of Babylon;

2 which Jeremiah the prophet spoke unto all the people of Judah, and to all the inhabitants of Jerusalem, saying:

3 From the thirteenth year of Josiah the son of Amon, king of Judah, even unto this day, these three and twenty years, the word of the LORD hath come unto me, and I have spoken unto you, speaking betimes and often; but ye have not hearkened.

4 And the LORD hath sent unto you all His servants the prophets, sending them betimes and often--but ye have not hearkened, nor inclined your ear to hear--

5 saying: 'Return ye now every one from his evil way, and from the evil of your doings, and dwell in the land that the LORD hath given unto you and to your fathers, for ever and ever;

ח לָכֵן, כֹּה אָמַר יְהוָה צְּבָאוֹת: יַעַן, אֲשֶׁר לֹא-שְׁמַעְתֶּם אֶת-דּרִרי

ט הָנְנִי שֹׁלֵחַ וְלָקַחְתִּי אֶת-כָּל-מִשְׁפְּחוֹת צָפּוֹן נְאֵם-יְהוָה, וְאֶל-נְבוּכַדְרֶאצַר מֶלֶךְ-בָּבֶל עַבְדִּי, וַהְבִאֹתִים עַל-

ָהָאֶרֶץ הַזֹּאֹת וְעַל-יִשְׁבֶּיהָ, וְעַל כָּל-הַגּוֹיִם הָאֵלֶה סָבִיב; וָהַחֵרֵמִתִּים--וְשַּׁמִתִּים לְשַׁמָּה וְלְשָׁרֵקָה, וּלְחַרְבוֹת עוֹלֶם.

ִי וְהַאֲבַדְתִּי מֵהֶם, **קוֹל שָּׁשּׂוֹן וְקוֹל שִּׁמְחָה, קוֹל חָתָן, וְקוֹל** כַּלָּה--קוֹל רֵחַיִם, וְאוֹר נֵר.

יא וְהָיְתָה כָּל-הָאָרֶץ הַזּאֹת, לְחָרְבָּה לְשַׁמָּה; <mark>וְעָבְדוּ הַגּוֹיִם</mark> <mark>הָאֵלֶּה, אֶת-מֶלֶךְ בָּבֶל--שָׁבְעִים שָׁנָה.</mark>

יב <mark>וְהָיָה כִמְלֹאות שָׁבְעִים שָׁנָה אֶפְקֹד עַל-מֶלֶךְ-בָּבֶל וְעַל-</mark> <mark>הַגּוֹי הַהוּא נְאֶם-יְהוָה, אֶת-עֲוֹנֶם--וְעַל-אֶרֶץ כַּשְׂדִּים;</mark> וְשַׂמְתִּי אֹתוֹ, לִשְׁמֵמוֹת עוֹלָם.

יג והבאותי (וְהֵבֵּאתִי) עַל-הָאָרֶץ הַהִּיא, אֶת-כָּל-דְּבָרֵי אֲשֶׁר-דָּבָרִי אֲשֶׁר-דָבָּרִי עָלֶיהָ--אֵת כָּל-הַכָּתוּב בַּסֵפֶר הַזֶּה, אֲשֶׁר-נָבָּא יִרְמְיָהוּ עַל-כַּל-הַגּוֹיִם. עַל-כַּל-הַגּוֹיִם.

יד **כִּי עֶבְדוּ-בֶם גַּם-הֵּמָּה גּוֹיִם רַבִּים**, וּמְלָכִים גְּדוֹלִים; וִשְׁלַּמִתִּי לָהֶם כִּפָּעֵלָם, וּכִמַעֲשָׂה יֵדֵיהֶם. {פ}

8 Therefore thus saith the LORD of hosts: Because ye have not heard My words,

9 behold, I will send and take all the families of the north, saith the LORD, and I will send unto Nebuchadrezzar the king of Babylon, My servant, and will bring them against this land, and against the inhabitants thereof, and against all these nations round about; and I will utterly destroy them, and make them an astonishment, and a hissing, and perpetual desolations.

10 Moreover I will cause to cease from among them the voice of mirth and the voice of gladness, the voice of the bridegroom and the voice of the bride, the sound of the millstones, and the light of the lamp

11 And this whole land shall be a desolation, and a waste; and these nations shall serve the king of Babylon seventy years.

12 And it shall come to pass, when seventy years are accomplished, that I will punish the king of Babylon, and that nation, saith the LORD, for their iniquity, and the land of the Chaldeans; and I will make it perpetual desolations.

13 And I will bring upon that land all My words which I have pronounced against it, even all that is written in this book, which Jeremiah hath prophesied against all the nations.

14 For many nations and great kings shall make bondmen of them also; and I will recompense them according to their deeds, and according to the work of their own hands

IV. The Forty Years of Yirmiyahu's prophecies [18+11+11]

- A- 18 w/Yoshiyahu [From Year 13 of his reign untill his death in Year 31]
 - Year 13 National teshuva begins [based on II DH 34:1-8] / Ashur falls
 - Year 18 Renovation of Temple; when they find the 'sefer torah'
 - Year 31 Yoshiyahu's tragic death at Megiddo, fighting Pharaoh Necho
 [Yehoyakim becomes King with support of Pharaoh Necho]
- B- 11 w/Yehoyakim leaves God, aligns himself with Egypt, rebels against Bavel
 - Year 4 Nebuchadnezzar, King of Bavel, begins conquest of Middle East
 - Year 8 rebellion again Bavel, after three years of servitude
 - Year 11 -Nebuchadnezzar defeats Jerusalem, King dies,; 'aristocracy ' is exile Including King Yehoyachin (son of Yehoyakim), after 3 mos. reign
- C- 11 w/Tzidkiyahu [appointed by Bavel, on condition of subservience]
 - **Year 4 –** plans rebellion against Bavel, which begins the next year
 - Year 11 Temple & Jerusalem destroyed, People exiled

II. The RELIGIOUS ISSUE

- A. Ritual vs. Social Justice Yirmiyahu chapter 7 [early reign of Yehoyakim] 'last call' for proper repentance, based on chapter 26 parallel Other examples: 2:8, 3:21 thru 4:8; 6:13-20
- B. The decree of '70 years' of Bavel chapter 25
 An 'irreversible' decree / turning point in Yirmiyahu's prophecy
- C. Staying in the Land, after the decree / based on 22:1-5; 23:5-8

III. The POLITICAL ISSUE [& the Clash]

- A. The 'international coalition' to fight Bavel / chapter 27
- B. Yirmiyahu's yoke/ & 'military advice' / based on chapter 21
- C. The 'showdown' with fellow prophet Chananya / chapter 28
- D. Yirmiyahu's troublesome correspondence with Babylonian Exile/chp. 29
- E. The 'false prophets' fight back 29:24-32; in light of 14:11-18 & 23:14-22
- F. Insights, in light of Yechezkel 1:1-2, 12:21-28, 13:1-16 & 22:23-31

Basic outline of Sefer Yirmiyahu

- A. Rebuke of Am Yisrael chapters 1 thru 20 chapters 1 "Nevuat hakdasha" The navi is appointed! chapters 2 10 / Rebuke/ final warning/ the "megillat sefer"?

 2-6 / from time period of Yoshiyahu

 7-10 / from time period of Yehoyakim chapters 11 20 / Misc. units of rebuke w/o 'headers'
- B. Rebuke of the leaders chapters 21 thru 29
 [in this unit, each section has 'dated' header, and is politically charged!]
 chapters 21 23 / rebuke of the Kings house of David
 followed by rebuke of prophets and priests
 chapter 24 / between Bavel & Jerusalem where is the future?
 chapters 25-29 / The decree of 70 years of Babylonian rule!
 & its implications
- C. Nevuot of "nechama" [redemption] chapters 30-34
- D. The story explaining the book's framework /chapters 35-36 Yirmiyahu writes the 'megillat sefer' & Yehoyakim burns it
- E. Story of the Destruction chapters 37 thru 45 [Similar in style to Sefer Melachim- Prophecies fulfilled]
- F. Nevuot for the 'other nations' chapters 46-51 [the other nations who will be punished via Bavel]
- G. Epilogue story of the destruction chapter 52
 Similar to the last chapter of Sefer Melachim

V. Rambam "sefer zmanim" Hilchot taanit chapter 1

משנה תורה, הלכות תעניות אי

מְצְנַת עֲשֵׂה מִן הַתּוֹרָה לִזְעֹק וּלְהָרִיעַ בַּחֲצוֹצְרוֹת עַל כָּל צְרָה שֶׁתָּבוֹא עַל הַצִּבּוּר. שֶׁנָּאֶמַר (במדבר י ט) "עַל הַצֵּר הַצֹּרֵר שֶׁתְּכֶם וַהְרֵעֹתֶם בַּחֲצֹצְרוֹת". כְּלוֹמַר כָּל דְּבָר שֻׁיָּצֵר לָכֶם כְּגוֹן בַּצֹּרֶת וְדֶבֶר וְאַרְבֶּה וְכַיּוֹצֵא בָּהֵן זַעֵקוּ עֵלֵיהֵן וְהָרִיעוּ:

It is a positive Torah commandment to cry out and to sound trumpets in the event of any difficulty that arises which affects the community, as [Numbers 10:9] states: "[When you go out to war... against] an enemy who attacks you and you sound the trumpets...."

[This commandment is not restricted to such a limited scope; rather] the intent is: Whenever you are distressed by difficulties - e.g., famine, plague, locusts, or the like - cry out [to God] because of them and sound the trumpets.

וְדָבָר זֶה מִדַּרְכֵי הַתְּשׁוּבָה הוּא. שֶׁבִּזְמֵן שֶׁמָבוֹא צָרָה וְיִזְעְּקוּ עָלֶיהָ וְיָרִיעוּ יִדְעוּ הַכּל שֶׁבִּגְלַל מֵעְשׁיהֶם הָרָעִים הוּרַע לָהֶן כַּכָּתוּב (ירמיה ה כה) "עֲוֹנוֹתֵיכֶם הִטוּ" וְגוֹי. וְזֶה הוּא שֶׁיִּגְרֹם לָהֶם לְהָסִיר הַצְּרָה מֵעְלֵיהֶם:

This practice is one of the paths of repentance, for when a difficulty arises, and the people cry out [to God] and sound the trumpets, everyone will realize that [the difficulty] occurred because of their evil conduct, as [Jeremiah 5:25] states: "Your sins have turned away [the rains and the harvest climate]." This [realization] will cause the removal of this difficulty.

אָבָל אָם לֹא יִזְעָקוּ וְלֹא יָרִיעוּ אֶלָּא יֹאמְרוּ דָּבֶר זֶה מִמְּנְהַג הָעוֹלָם אַרַע לָנוּ וְצָרָה זוֹ נִקְרָה נִקְרִית. הָרֵי זוֹ דֶּרֶךְ אַכְזָרִיּוּת וְגוֹרֶמֶת לָהֶם לְהִדַּבֵּק בְּמַעֲשֵׂיהֶם הָרָעִים. וְתוֹסִיף הַצְּרָה צָרוֹת אֲחֵרוֹת.

הוּא שֶׁכָּתוּב בַּתּוֹרָה (ויקרא כו כז) "וַהְלַכְתָּם עִמִּי בְּקָרִי" (ויקרא כו כח) "וְהָלַכְתִּי גַּם אֲנִי עִמְּכֶם בַּחָמַת קֶרִי". כְּלוֹמַר כְּשֶׁאָבִיא עְלֵיכֶם צָרָה כָּדִי שֵׁתָּשׁוּבוּ אָם תּאֹמְרוּ שֵׁהִיא קֵרִי אוֹסִיף לָכֵם חַמַת אוֹתוֹ קֵרִי:

Conversely, should the people fail to cry out [to God] and sound the trumpets, and instead say, "What has happened to us is merely a natural phenomenon and this difficulty is merely a chance occurrence," this is a cruel conception of things, which causes them to remain attached to their wicked deeds. Thus, this time of distress will lead to further distresses. This is implied by the Torah's statement [Leviticus 26:27-28]: "If you remain indifferent to Me, I will be indifferent to you with a vengeance." The implication of the verse is: When I bring difficulties upon you so that you shall repent and you say it is a chance occurrence, I will add to your [punishment] an expression of vengeance for that indifference [to Divine Providence].

VI. Yirmiyahu chapter 5

א שוטטו בחוצות ירושלם, וראו-נא ודעו ¹ Run ye to and fro through the streets of ובַקשו בַרחובותיהַ, אם-תמצאו איש<mark>, אם-יש</mark> ַע**שָה מִשְפַּט מִבַקש אֵמוּנַה**--וָאֱסְלַח, לַהּ.

ב וָאָם חַי-יָהוָה, יאמֶרוּ ; לַכֶן לַשֶּׁקֶר, ישַבעוּ.

ג יהוַה, עינִיד הַלוֹא לָאֱמוּנָה--הְ**כִּיתַה אֹתַם** ּ וְלֹאֹ-חַלוּ, כָּלִיתָם מֵאֲנוּ קַחַת מוּסָר חזקו פניהם מסלע, מאנו לשוב.

ד וַאֲנִי אָמַרְתִּי, אַדְּ-דַּלִּים הֶם; נוֹאֵלוּ--כִּי לֹא דַּ וַאֲנִי אָמַרְתִּי, אַדְּ-דַּלִּים יַדעו דַרֶדְ יהוָה, משפט אַלהִיהֶם.

ה אלכה-לי אל-הגדלים, ואדברה אותם--כי הַפָּה יָדְעוּ דֶּרֶדְ יָהוָה, מִשְפַּט אֱלֹהֵיהֵם; אַדְ הַפָּה יַחְדַּו שַׁבָרוּ עֹל, נִתְּקוּ מוֹסֵרוֹת.

י על-כון הַכַּם אַרְיֵה מִיַּעַר, זְאֵב עַרְבוֹת יִשְׁדְדֵם--נַמֵר שֹקֶד עַל-עַרִיהֶם, כַּל-הַיוֹצֵא מֶהָנַה יְטַרֶף:

בִּי רַבּוּ פָּשָעִיהֶם, עַצְמוּ מִשָּבוֹתֵיהֶם....

טו הנני מביא עליכם גוי ממרחק בית ישראל, נאם-יהוה: גוי איתן הוא, גוי מעולם הוא--גוי ַלא-תַדַע לַשׁנוֹ, וַלֹא תַשְׁמַע מַה-יִדַבֶּר.

טז אַשְפַתוֹ, כָּקבר פַתוּחַ; כַּלַם, גַּבּוֹרִים.

יז ואַכַל קצירד ולַחְמֵד, יאכלוּ בַּנִידְ וּבְנוֹתֵידְ--יאכַל צאנד וּבְקַרַד, יאכַל גַּפִנְדְּ וּתְאֵנָתֵדְּ; ירשֵש עַרִי מִבְצַרֵידָּ, אֲשֶׁר אַתַּה בֹּטֶחַ בַּהֶנַּה--בֶּחַרֶב.

כֹג וְלָעָם הַזֵּה הָיָה, לֵב סוֹרֵר וּמוֹרֵה: סַרוּ, . וילכו. gone.

כד וְלוֹא-אַמְרוּ בִּלְבַבַם, נִירַא נַא אֱת-יִהוַה אָלהֵינוּ, הַנֹּתֶן גָּשָׁם וירה (יורָה) וּמַלְקושׁ, בְּעִתּוֹ; שבעת חקות קציר, ישמר-לנו.

כה עונותיכם, הטו-אלה: וחטאותיכם, מנעו from you.

Jerusalem, and see now, and know, and seek in the broad places thereof, if ye can find a man, if there be any that doeth justly, that seeketh truth; and I will pardon her.

2 And though they say: 'As the LORD liveth', surely they swear falsely.

3 O LORD, are not Thine eyes upon truth? Thou hast stricken them, but they were not affected; Thou hast consumed them, but they have refused to receive correction; they have made their faces harder than a rock; they have refused to return.

4 And I said: 'Surely these are poor, they are foolish, for they know not the way of the LORD, nor the ordinance of their God;

5 I will get me unto the great men, and will speak unto them; for they know the way of the LORD, and the ordinance of their God.' But these had altogether broken the yoke, and burst the bands.

6 Wherefore a lion out of the forest doth slay them, a wolf of the deserts doth spoil them, a leopard watcheth over their cities, every one that goeth out thence is torn in pieces; because their transgressions are many, their backslidings are increased.

15 Lo, I will bring a nation upon you from far, O house of Israel, saith the LORD; it is an enduring nation, it is an ancient nation, a nation whose language thou knowest not, neither understandest what they say.

16 Their quiver is an open sepulchre, they are all mighty men.

17 And they shall eat up thy harvest, and thy bread, they shall eat up thy sons and thy daughters, they shall eat up thy flocks and thy herds, they shall eat up thy vines and thy fig-trees; they shall batter thy fortified cities, wherein thou trusteth, with the sword.

23 But this people hath a revolting and a rebellious heart; they are revolted, and

24 Neither say they in their heart: 'Let us now fear the LORD our God, that giveth the former rain, and the latter in due season; that keepeth for us the appointed weeks of

25 Your iniquities have turned away these things, and your sins have withholden good בו כִּי-נִמְצְאוּ בָעַמִי, רְשַׁעִים: יַשׁוּר כִּשַׁדְ יָקוּשִׁים, הָצִיבוּ מַשְּחִית אֲנַשִּים יִלְכַּדוּ.

26 For among My people are found wicked men; they pry, as fowlers lie in wait; they set a trap, they catch men.

כז כָּכָלוּב מַלֶא עוּף, כֵּן בַּתֵּיהֶם מַלֶאִים מַרְמַה; become great, and waxen rich; על-כן גדלו, ויעשירו.

27 As a cage is full of birds, so are their houses full of deceit; therefore they are

–בּרוֹ שַׁמָנוּ עַשָּׁתוּ, גַּם עַבָּרוּ דְבָרֵי-רַע ָּדִין לֹא־דָנוּ, דִין יַתוֹם - וְיַצְלִיחוּ ; ומשפט אביונים, לא שפטו

28 They are waxen fat, they are become sleek; yea, they overpass in deeds of wickedness; they plead not the cause, the cause of the fatherless, that they might make it to prosper; and the right of the needy do they not judge.

כט העל-אלה לא-אפקד, נאם-יהוה: (ס אָם בְּגוֹי אֲשֶׁר-כָּזֶה, לֹא תִתְנַקֵּם נַפִּשִׁי. (ס such a nation as this? (s)

29 Shall I not punish for these things? saith the LORD; shall not My soul be avenged on

VII. The 'religious' message: Chapter 7; to be worthy of Mikdash ירמיהו פרק ז אַ הַדָּבָר אֲשֵׁר הָיָה אֱלֿ-יִרְמִיָהוּ, מֵאֵת ה' לאמר. ב עמד בשער בית ה', וקראת שם, את-הדבר הזה; וָאָמַרָתַ שָּמָעוּ דָבַר-ה', כֶּל-יִהוּדָה הַ**בָּאִים בַּשְּעַרִים הָאֵלֶה**, **ַלְהַשִּׁתַּחֵוֹת, לַיִּהוַה. ג** כּה-אַמֵּר ה' צְבַאוֹת, אֵלהֵי ישָׁרָאֵל, ָהֵיטִיבוּ דַרְכֵיכֶם, וּמַעַלְלֵיכֶם; וַאֲשַׁכְּנֵה אֶתְכֶם, בַּמַּקוֹם הַזֶּה. ד אַל-תַּבָּטְחוּ לַכֶּם, אֵל-דָ**בְרֵי הַשְּׁקֵר** לֵאמר: ה**ֵיכַל ה'--**היכל ה' -- היכל ה' -- המה. ה כִּי אִם-הֵיטֵיב תֵּיטִיבוּ, אֵת-

דַרְכֵיכֶם וָאֵת-מַעַלְלֵיכֶם: **אִם-עָשׂוֹ תַּעֲשׂוּ מִשִּׁפָּט**, בֵּין אִישׁ וּבֵין דַּרְכֵיכֶם וָאֵת-מַעַלְלֵיכֶם: רצהו. ו גר יַתום וִאַלְמָנָה, לא תַּצְשׁקוּ, וְדָם נָקִי, אַל-תּשְׁפְּכוּ בַּמַקוֹם הַזָּה; וָאַחַרִי אֵלהִים אַחַרִים לֹא תֵלְכוּ, לַרַע לַכֶּם. ז

וִשְׁכַּנִתִּי אֶתְכֶם, בַּמַּקוֹם הַזָּה—בַּאַרֵץ... יג וְעַתָּה, יַעַן עֲשׂוֹתְכֶם אֵת-כָּל-הַמַּעֵשִׁים הַאֵלֵה--נִאִם-ה'; ואַדַבּר אַלֵיכֶם הַשָּׁכֶּם וַדַבָּר, וַלֹא שָׁמַעָתַּם, **וַאָקרַא אַתְכֶם, וַלֹא עַנִיתֵם. יד** ו**עָשִיתִי לַבַּיִת** אֲשֵׁר נִקְרָא-שִׁמִי עָלָיו, אֲשֵׁר אַתֵּם בּטָחִים בּוֹ, וַלַמַּקוֹם, אַשֶּׁר-נַתַתִּי לַכָּם וַלַאַבוֹתִיכֶם--**בַּאַשַּׁר**

עשיתי לשלו...

The 'DEATH PENALTY' for the above prophecy - in Chapter 26

B. The 'political message' - Surrender to Bavel - Chapter 25 & 27 כ״ה א הַדַּבַר אַשֶּׁר-הַיָה עַל-יִרְמִיָהוּ, עַל-כַּל-עַם יְהוּדָה, בַּשְּׁנָה הַרְבְעִית, לִיהוּיַקִים בּן-יאשִׁיַהוּ מֵלֶךְ יָהוּדָה: הִיא, הַשַּׁנָה הַרְאשׁנִית, לַנְבוּכַדְרָאצֵר, מֵלֶךְ בַּבְּל.

VII. The Option to accept Bavel- to prevent Exile/Chapter 27

; ב פֿה-אָמַר יְהוָה, אֵלַי, עֲשֵׂה לְדָּ, מוֹסֵרוֹת וּמֹטוֹת י ¹ ¹ ב פֿה-אָמַר יְהוָה, אֵלַי, עֲשֵׂה לְדָּ, מוֹסֵרוֹת וּמֹטוֹת וּנְתַתַּם, עַל-צַוָּארֶדְ.

and bars, and put them upon thy neck;

ב ואָל-מֶלֶך מוֹאַב, וְאֵל-מֵלֶך מוֹאַב, וְאֵל-מֵלֶך מוֹאַב, וְאֵל-מֵלֶך מוֹאַב, וְאֵל-מֵלֶך מוֹאַב, וְאֵל-מִלֶך מוֹאַב, וְאֵל-מִלֶך מוֹאַב, וְאֵל-מִלֶּד מוֹאַב, וֹאֵל-מוֹל מוֹאַב, וֹאָל-מוֹל מוֹאָב, וֹאָל-מוֹל מוֹאַב, וֹאָל-מוֹל מוֹאַב, וֹאָל-מוֹל מוֹאַב, וֹאָל-מוֹל מוֹאַב, וֹאָל-מוֹל מוֹאַב, וֹאָל-מוֹל מוֹאַב, וֹאָל-מוֹל מוֹאָל מוֹל מוֹאָב, וֹאָל-מוֹל מוֹאָב, וֹאָל מוֹל מוֹיל מוֹאָל מוֹל מוֹיל מוייל מוֹיל מוֹ אָבֶיד אַר, וְאֶל-מֶלֶךְ צֹר, וְאֶל-מֶלֶךְ צִר, וְאֶל-בְּיֵלֶךְ צִר, וְאֶל-בְּיֵלֶךְ צִר, וְאֶל-בְּיֵלֶךְ צִר, וְאֶל-בְּיֵלֶךְ צִרדוֹן--בְּיַד Ammon, and to the king of Tyre, and to the king of בולאכים הבאים ירושלם, אל-צדקיהו מלד Zidon, by the hand of the messengers that come

יהודה. to Jerusalem unto Zedekiah king of Judah;

ל מתר: פה-אָמַר 4 and give them a charge unto their masters, saying: Thus saith the LORD of hosts, the God of יהוָה צְבָאוֹת, אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, כֹּה תאמְרוּ, אֶלֹ- יהוָה צְבָאוֹת, אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, כֹּה תאמְרוּ, אֶלֹ- Israel: Thus shall ye say unto your masters: אַדנַיכֵם.

- אָרָם וְאֵרֶם וְאֵרֶם וְאֵרֶר, אֱת-הָאָרֵץ, אֱת-הָאָרֶם וְאֵרֶם וְאָרֶם וְאָרְתְיּים וְאָרְיִים וְאָרְתְיּים וְאָרְיִים וְאָרְתְיּים וְאָרְים וְאָרְים וְאָרְתְיּים וְאָרְים וְאָרְים וְיּבְּים וְאָרְים וְאָרְים וְאָרְים וְאָרְים וְבְּים וְאָרְים וְבְּים וְאָרְים וְבְּים וְבְּים וְבְּים וְבְּים וְבְּים וְבְּים וְבְיבְים וְבְּים וְבְיּבְים וְבְיּבְים וְבְּיְבְים וְבְבְּים וְבְיּבְים וְבְיּבְים וְבְּים וְבְבְּים וְבְבְים וְבְיּבְים וְבְיּבְים וְבְבְים וְבְבְיבְים וְבְבְּים וְבְבְים וְבְבּים וְבְבּים וְבְבּים וְבְיבְים וְבְבְים וְבְבּים וְבְבּים וְבְבּים וְבְבְיּבְים וּבְבּים וְבְבְים וּבְבּים וְבְבְיבְים וְבְבּבְים וְבְבְיבְיּבְים וְבְבּים וְבְבְיבְיּבְים וְבְבְיבְיּבְים וְבְבְיּבְיּבְיּבְיּבְיּבְיּבְיּבְיּבְיוֹים וְבְבְיּבְיּבְיּבְיּבְיּבְיּבְיּבְיוֹיבְים וְבְבְיּבְיּבְיוּבְיּבְיּבְיּבְיּבְיּבְיוֹיוְבְיּבְיּבְיּבְיּבְיּבְיּבְיּבְיּבְי that are upon the face of the earth, by My great הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי הָאָרֶץ, בְּכֹחִי הַגְּדוֹל, וּבִּזְרוֹעִי power and by My outstretched arm; and I give it ערני. בּעינָי. יַשַּׁר יָשַׁר יְשַׁר בְּעִינָי. unto whom it seemeth right unto Me.

ן וְעַהָּה, אָנֹכִי נָתַהִּי אֶת-כָּל-הָאֲרָצוֹת הָאֵלָה, בִּיִד 6 And now have I given all these lands into the hand of Nebuchadnezzar the king ot Babylon, אי יְבוּבַדְנָאצַר מֶלֶדְ-בָּבֶל, עַבְדִּיי; וְגַם אֶת-חַיַּת הַשְּׁדֵה, servant; and the beasts of the field also have I

hand of Nebuchadnezzar the king of Babylon, My given him to serve him. נתתי לו לעבדו.

י ועבדו אתו בַּל-הַגּוֹיִם, וְאֵת-בְּנוֹ וְאֵת-בֶּן-בְּנוֹים זֹאַת -בָּן וְאֵת-בָּן הַבּנוֹים זֹאַת-בָּן אַתוֹ בַּל-הַגּוֹיִם, וְאֵת-בָּנוֹ וְאֵת-בָּן-בְּנוֹים, זֹאַת-בָּן וְאֵת-בָּן-בְּנוֹים, זֹאַת-בָּן עד בא-עת אַרְצוֹ, גַּם-הוֹא, וְעָבְדוֹ בוֹ גוֹיִם רַבִּים,

and his son's son, until the time of his own land come; and then many nations and great kings shall make him their bondman.

ת והיה הגוֹי וְהַמֵּמִלְכַה, אֲשֵׁר לֹא-יַעֲבִדוּ אֹתוֹ אֵתוֹ a And it shall come to pass, that the nation and יבוּכַדְנָאצַר מֶלֶדְ-בַּבֶל, וְאֵת אֲשֶׁר לֹא-יִתֶּן אֶת-צוארו, בעל מֶלֶדְ בַּבֶל--בַּחֶרֶב וּבַרָעַב וּבַדָּבֶר אֵפָקד על-הַגּוֹי הַהוּא, נָאָם-יִהוַה, עֶד-תַּמֵּי אתַם, בַּיַדוֹ.

the kingdom which will not serve the same Nebuchadnezzar king of Babylon, and that will not put their neck under the yoke of the king of Babylon, that nation will I visit, saith the LORD, with the sword, and with the famine, and with the pestilence, until I have consumed them by his hand.

,ט ואתם אל-תשמעו אל-נביאיכם ואל-קסמיכם, 9 But as for you, hearken ye not to your prophets, ואל חלמתיכם, ואל-ענניכם, ואל-בּשַׁפִיכם--אַשר-הָם אמָרִים אַלֵיכֶם, לַאמר, לא תַעַבְדוּ, אֵת-מלף בבל.

nor to your diviners, nor to your dreams, nor to your soothsayers, nor to your sorcerers, that speak unto you, saying: Ye shall not serve the king of Babylon;

י פָּי שֶׁקֶר, הֶם נִבְּאִים לַכֶם, לְמַעַן הַרְחִיק אֵתְכֶם 10 for they prophesy a lie unto you, to remove you מַעַל אַדְמַתְכֶם, וְהְדַּחָתִּי אֵתְכֶם וַאַבַּדְתֵּם.

far from your land; and that I should drive you out and ye should perish.

--בַּבֶּל- בַּבֶּל מֵלֶך בַּבֶּל יוֹ But the nation that shall bring their neck under וַעַבָּדוֹ : וָהִנַּחָתִּיו עַל-אַדְמָתוֹ נָאָם-יִהוָה, וַעַבָּדָה

the yoke of the king of Babylon, and serve him, that nation will I let remain in their own land, saith the LORD; and they shall till it, and dwell יְנְשַׁבּ בָּה.

יב ואל-צדקיה מלד-יהודה דברתי, ככל- 12 And I spoke to Zedekiah king of Judah הַדְּבָרִים הָאֵלֶה לֵאמר: הַבִּיאוּ אֵת-צואריכם בעל מלד-בבל, ועבדו אתו ועמו--

according to all these words, saying: 'Bring your necks under the yoke of the king of Babylon, and serve him and his people, and live.

ר--בֶּרָעָב וּבַּדָּעֶב וּבַדָּבֶר - בַּרָעָב וּבַדָּבֶר וּבַדָּבֶר. בַּרָעָב וּבַדָּבֶר וּבַדָּבֶר וּבַדָּבֶר וּבַדָּבֶר וּבַדָּבֶר וּבַדְּבֶּר וּבַדְּבֶּר וּבַיְבֶּרָעָב וּבַדְּבֶּר וּבַיְבֶּר וּבַיְבָּר וּבַיְבְּר וּבַיְבָּר וּבַיְבְּר וּבַיְבְּר וּבַיְבְּר וּבַיְבְּר וּבַיְבְיּב וּבַיְבְיּב וּבַיְבְיּב וּבַיְבְיּב וּבַיְבְיּב וּבַיְבְיּב וּבְיַבְיּבְיר וּבַיְבְיב וּבַיְבְיב וּבְיַבְיּר וּבַיְבְיּר וּבַיְבְיב וּבְיַבְיּב וּבְיַבְיּב וּבְיַבְיּב וּבְיַבְיּב וּבְיבְיב וּבְיבְיב וּבְיּבְיב וּבַיְבְיב וּבַיְבְיב וּבַיְבְיב וּבַיְבְיב וּבַיְבְיב וּבְיבְיב וּבַיְבְיב וּבְיבְיב וּבְיבְיב וּבְיבְיב וּבְיב וּב וּבְיב וּב וּבְיב וּבְיב וּבְיב וּבְיב וּבְיב וּבְיב וּבְיב וּבְיב וּב וּבְיב וּבּיב וּב וּבּיב וּבְיב וּב וּבְיב וּבְיב וּבּיב וּבְיב וּבְיב וּבּיב וּבְיב וּבּיב וּבּיב וּבְיב וּבּיב וּבְיב וּבּיב וּבּיב וּבְיב וּבּיב וּבּיב וּבְיב וּבּיב וּבּיב וּבּיב וּבּיב וּבּיב וּבְיב וּבּיב וּבְיב וּבּיב וּבּיב וּבּיב וּבּיב וּבּיב וּבְיב וּבּיב וּבּיב וּבְיב וּבּיב וּבין וּבּיב וּבְיב וּבְיב וּבּיב וּבְיב וּבּיב וּבְיב וּבּיב וּבְיב וּבְיב וּבּיב וּבְיב וּבּיב וּבְיב וּבּיב וּבְיב וּבְיב וּבּיב וּבְיב וּבּיב וּבְיב וּבּיב וּבְיב וּבּיב וּבְיב וּבּיב וּבְיב וּבּיב וּבְיב וּבְיב וּבְיב וּבְיב וּבּיב וּבְיב וּבּיב וּבְיב וּבּיב וּבְיב וּבּיב וּבְיב וּבּיב וּבְיב וּבּיב וּבּיב וּבְיב וּבּיב וּבּיב וּבְיב וּבּיב וּבְיב וּבּיב וּבּיב וּבְיב וּבּיב וּבּיב וּבּיב וּבּיב וּביוּב וּבְיב וּבּיב sword, by the famine, and by the pestilence, as בַּאֲשֶׁר, דָבֶּר יְהוָה, אֶל-הַגּוֹי, אֲשֶׁר לֹא-יַעֲבֹד אֶתthe LORD hath spoken concerning the nation that

will not serve the king of Babylon?

יד ואל-תשמעו אל-דברי הנבאים, האמרים 14 And hearken not unto the words of the prophets that speak unto you, saying: Ye shall not אַליכֶּם לֵאמֹר, לֹא תַעַבְדוּר, אֶת-מֶלֶךְ בָּבֶל: כִּי unto you. שקר, הם נבאים לכם.

יטו בּשָׁמִים נִאָם־יִהוָה, וְהֶם נְבָּאִים בְּשָׁמִי 15 For I have not sent them, saith the LORD, and ַלַשָּׁקֶר: לְמַעַן הַדִּיחִי אֶתְכֶּם, וַאֲבַדְתֶּם--אַתֶּם,

they prophesy falsely in My name; that I might drive you out, and that ye might perish, ye, and the prophets that prophesy unto you.'

(אמר, הַבּרָתִּי לָאמֹר, 16 Also I spoke to the priests and to all this כֹּה אָמַר יִהוָה, אַל-תִּשִּׁמְעוּ אֵל-דִּבְרֵי נְבִיאֵיכֶם כֹּה הַנְבַּאִים לַכָם לֵאמר<mark>, הְנֵה כָלֵי בֵית-יִהוַה מוּשְבִים</mark> ַ**מִבָּבֵלָה עַתַּה מִהֶּרָה:** כִּי שֵׁקֵר, הֵמַּה נִבְּאִים לֶכֶם.

people, saying: 'Thus saith the LORD: Hearken not to the words of your prophets that prophesy unto you, saying: Behold, the vessels of the LORD'S house shall now shortly be brought back from Babylon; for they prophesy a lie unto you.

יז אַל-תִשִׁמעוּ אֲלֵיהֶם, עבדוּ אֵת-מֵלֶדְ-בָּבֶל וְחִיוּ: ¹7 Hearken not unto them; serve the king of לַמַּה תָהָיֵה הַעִיר הַזֹּאת, חַרְבַּה.

Babylon, and live; wherefore should this city become desolate?

בר-יהוה אתנם-- 18 But if they be prophets, and if the word of the יפְגְעוּ-נָא, בַּיהוָה צְבָאוֹת, לְבִלְתִי-בֹאוּ הַכֵּלִים הַנּוֹתַרִים בָּבֵית-יִהוָה וּבֵית מֵלֶךְ יְהוּדָה וּבִירוּשַׁלַם,

LORD be with them, let them now make intercession to the LORD of hosts, that the vessels which are left in the house of the LORD, and in the house of the king of Judah, and at Jerusalem, go not to Babylon.

יט כָּי כה אָמַר, יְהוָה צְבָאוֹת, אֵל-הָעַמִּדִים, וְעֵל- 19 For thus saith the LORD of hosts concerning יה ביים וועל-הַמְּכנוֹת--וְעַל יֶתֶר הַכֵּלִים, הַנּוֹתְרִים the bases, and concerning the residue of the

the pillars, and concerning the sea, and concerning . אָלִיר הַאֹּאת. vessels that remain in this city,

20 which Nebuchadnezzar king of Babylon took בּגְלוֹתוֹ בּבֶּל, בַּגְלוֹתוֹ מייי אַבּר בָּיבֶדְנָאצַר בֶּלֶרָתוֹ בּבְּלוֹתוֹ אַ מייי אַבּר בּאַר בּאָבִיר בּאָביר בּאָביר בּאָביר בּאָלוֹתוֹ אַנּיי אַבּר בּאָביר בּאָר בּאָביר בּ אֶת-יכוניה (יְכָנְיָה) בֶּן-יְהוֹיָקִים מֶלֶדְ-יְהוּדָה to Babylon, and all the nobles of Judah and בָּבֶלָה; וְאֵת כַּל-חֹרֵי יְהוּדָה, וִירוּשֻׁלָם.

not, when he carried away captive Jeconiah the son of Jehoiakim, king of Judah, from Jerusalem

בא פי כה אָמַר יִהוָה צבָאוֹת, אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל--עַל- 21 yea, thus saith the LORD of hosts, the God of Israel, concerning the vessels that remain in the house of the LORD, and in the house of the king

(ירוּשׁלַם. of Judah, and at Jerusalem:

, בב בָּבֶלָה יוּבָאוּ, וְשָׁמָּה יִהְיוּ--עַד יוֹם פְּקְדִי אֹתָם, 22 They shall be carried to Babylon, and there shall they be, until the day that I remember them, נְאֶם-יְהְנָה, וְהַעֲלִיתִים וַהֲשִׁיבֹתִים, אֶל-הַמְּקוֹם shall they be, until the day that I remember them, saith the LORD, and bring them up, and restore

{\Omega} .\overline{\cappa_1} \overline{\cappa_1} \overline{\capp

IX. Melachim bet chapter 24

וויָמָלֹךְ יָהוֹיָכִין, עִם-אֲבֹתָיו; וַיִּמְלֹךְ יָהוֹיָכִין וּיִמְלֹךְ יִהוֹיָכִין וּיִמְלֹךְ יִהוֹיָכִין וּ בַנוֹ, תַּחְתַּיוֹ.

6 So Jehoiakim slept with his fathers; and Jehoiachin

ז וְלֹאֹ-הֹּסִיף עוֹד מֶלֶךְ מִצְרַיִם, לָצֵאת מֵאַרְצוֹ: כִּי-לָקַח מֶלֶךְ בָּבֶל, מִנַּחַל מִצְרַיִם עַד-נְהַר-פְּרָת, כֹּל אֲשֶׁר הָיְתָה, לְמֶלֶךְ מִצְרַיִם. {פ}

ח בֶּן-שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה שָׁנָה, יְהוֹיָכִין בְּמָלְכוֹ,
 וּשְׁלֹשָׁה חֲדָשִׁים, מָלַךְ בִּירוּשָׁלָם; וְשֵׁם אִמּוֹ,
 נַחֻשְׁתַּא בַת-אֵלְנַתַן מִירוּשַׁלַם.

ָט וַיַּעַשׂ הָרַע, בְּעֵינֵי יְהוָה, כְּכֹל אֲשֶׁר-עָשָׂה, אריי

י בָּעֵת הַהִּיא--עלה (עָלוּ) עַבְדֵי נְבֻכַּדְנֶאצַר מֵלֵךְ-בָּבֵל, יִרוּשָׁלָם; וַתָּבאׁ הָעִיר, בַּמָּצוֹר.

יא וַיָּבֹא נְבֻכַּדְנֶאצַר מֶלֶךְ-בָּבֶל, עַל-הָעִיר; וַעַבַּדִיוּ, צַרִים עַלֵּיהַ.

ִיב וַיֵּצֵא יְהוֹיָכִין מֶלֶךְ-יְהוּדָה, עַל-מֶלֶךְ בָּבֶל, הוּא וְאִמּוֹ, וַעְבָדָיו וְשָׂרָיו וְסָרִיסִיו; וַיִּקַח אֹתוֹ מֶלֶךְ בָּבֶל, בִּשְׁנַת שְׁמֹנֶה לְמָלְכוֹ

יג וַיּוֹצֵא מִשָּׁם, אֶת-כָּל-אוֹצְרוֹת בֵּית יְהוָה, וְאוֹצְרוֹת, בֵּית הַמֶּלֶךְ; וַיְקַצֵץ אֶת-כָּל-כְּלֵי הַזְּהָב, אֲשֶׁר עָשָׂה שְׁלֹמֹה מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל בְּהֵיכַל יְהוָה, כַּאֲשֶׁר, דִּבָּר יְהוָה.

יד וְהַגְּלָה אֶת-כָּל-יְרוּשָׁלַם וְאֶת-כָּל-הַשָּׂרִים וְאֵת כָּל-גִּבּוֹרֵי הַחַיִּל, עשרה (עֲשֶׁרֶת) אֲלָפִים גּוֹלֶה, וְכָל-הֶחָרָשׁ, וְהַמַּסְגֵּר: לֹא נִשְׁאַר, זוּלַת דַּלַּת עַם-הָאָרֵץ.

טו וַיֶּגֶל אֶת-יְהוֹיָכִין, בָּבֶלָה; וְאֶת-אֵם הַמֶּלֶךְ וְאֶת-נְשֵׁי הַמֶּלֶךְ וְאֶת-סְרִיסִיו, וְאֵת אולי (אֵילֵי) הָאָרֶץ, הוֹלִיךְ גּוֹלָה מִירוּשָׁלַם, בָּבֶלָה.

טז וְאֵת כָּל-אַנְשֵׁי הַחַיִּל שָׁבְעַת אֲלָפִים, וְהָחָרָשׁ וְהַמַּסְגֵּר אֶלֶף--הַכַּל, גִּבּוֹרִים עשִׁי מַלְחַמָּה; וַיִבִיאָם מֵלְרְ-בָּבָל גּוֹלָה, בָּבֵלָה.

יז וַיַּמְלֵךְ מֶלֶךְ-בָּבֶל אֶת-מַתַּנְיָה דֹדוֹ, תַּחְתָּיו; וַיַּסֵב אֶת-שָׁמוֹ, צִּדְקָיַהוּ</mark>. {פּ}

7 And the king of Egypt came not again any more out of his land; for the king of Babylon had taken, from the Brook of Egypt unto the river Euphrates, all that pertained to the king of Egypt. **{P}**

8 Jehoiachin was eighteen years old when he began to reign; and he reigned in Jerusalem three months; and his mother's name was Nehushta the daughter of Elnathan of Jerusalem.

9 And he did that which was evil in the sight of the LORD, according to all that his father had done.

10 At that time the servants of Nebuchadnezzar king of Babylon came up to Jerusalem, and the city was besieged.

11 And Nebuchadnezzar king of Babylon came unto the city, while his servants were besieging it.

12 And Jehoiachin the king of Judah went out to the king of Babylon, he, and his mother, and his servants, and his princes, and his officers; and the king of Babylon took him in the eighth year of his reign.

13 And he carried out thence all the treasures of the house of the LORD, and the treasures of the king's house, and cut in pieces all the vessels of gold which Solomon king of Israel had made in the temple of the LORD, as the LORD had said.

14 And he carried away all Jerusalem, and all the princes, and all the mighty men of valour, even ten thousand captives, and all the craftsmen and the smiths; none remained, save the poorest sort of the people of the land.

15 And he carried away Jehoiachin to Babylon; and the king's mother, and the king's wives, and his officers, and the chief men of the land, carried he into captivity from Jerusalem to Babylon.

16 And all the men of might, even seven thousand, and the craftsmen and the smiths a thousand, all of them strong and apt for war, even them the king of Babylon brought captive to Babylon.

17 And the king of Babylon made Mattaniah his father's brother king in his stead, and changed his name to Zedekiah. {